

Een kerstwonder door kinderoogen - toen en nu

Er was eens een jongen genaamd Elias die op een ijzige decemberavond in zijn kleine kamer zat. Hij bladerde door een oud boek dat zijn grootmoeder hem had gegeven: een bijbel, vergeeld en vol verhalen uit een andere tijd. Maar Elias was een kind van het heden. Zijn mobiele telefoon lag naast hem, en het flikkerende nieuws over oorlogen, klimaatverandering en onrecht zette hem vaak aan het denken.

‘Waarom’, vroeg hij zich af, ‘is de wereld zo ingewikkeld geworden? Hadden mensen toen zoveel zorgen?’

Zijn grootmoeder kwam de kamer binnen en ging naast hem zitten. ‘Weet je, Elias,’ begon ze, ‘het verhaal van Kerstmis herinnert ons eraan dat zelfs in de moeilijkste tijden de hoop kan schijnen.’

De geboorte van licht

Elia herinnerde zich het verhaal van Maria en Jozef die hun toevlucht zochten in Bethlehem. De wereld was toen ook niet gemakkelijk. Mensen werden vervolgd vanwege hun afkomst of geloofsovertuiging, en een machtige keizer regeerde het land. De geboorte van Jezus in een eenvoudige stal leek voor velen zinloos: een kleine baby midden in een wereld vol problemen. Maar dit kind bracht een boodschap: liefde, vrede en hoop.

‘Maar oma,’ vroeg Elias, ‘hoe zit het met de sterren? Waarom was er een ster die zo helder scheen?’

Zijn grootmoeder glimlachte. “Wetenschappers geloven nu dat het misschien een zeldzame constellatie van planeten of een komeet is geweest. Maar weet je, Elias, wat belangrijker is? Dat mensen een teken in deze ster zagen. Iets dat hen vertelde: ‘Hoop is er.’”

Van toen tot nu

De herders in de velden waren toen arm, net zoals veel mensen vandaag de dag arm zijn. De wijze mannen uit het Oosten reisden met geschenken om te eren wat voor hen belangrijk was – vergelijkbaar met de manier waarop mensen vandaag de dag geschenken uitwisselen om vreugde te delen. Maar hoe zit het met de oorlogen en de vele mensen die lijden?

Zijn grootmoeder zuchtte. ‘De wereld is veranderd, Elias. Vroeger wisten mensen weinig over de aarde of de sterren. Tegenwoordig hebben we telescopen die in de ruimte kijken en computers die ons vertellen hoe het klimaat verandert. Maar wat niet veranderd is, is het hart van de mensen. Kerstmis herinnert ons eraan dat, hoe slim of vooruitstrevend we ook zijn geworden, we compassie en liefde nodig hebben.’

Een kerstwens

Die nacht had Elias een droom. Hij zag kinderen van over de hele wereld elkaars hand vasthouden. Ze spraken verschillende talen, droegen verschillende kleding, maar in hun ogen zag hij hetzelfde verlangen: vrede. Plotseling verscheen de ster die boven Bethlehem had geschinen. Hij was lang en slim en leek hen de weg te wijzen.

Elias werd wakker en rende naar zijn grootmoeder. ‘Oma, ik weet wat ik wil! Ik hoop dat we weer naar het licht kunnen kijken – zoals we toen deden. Het maakt niet uit of het een ster is of iets anders. We hebben iets nodig dat ons laat zien dat we bij elkaar horen.’

Zijn grootmoeder glimlachte en nam hem in haar armen. “Elias, je ziet de wereld door de ogen van kinderen. En dat is precies wat je wijs maakt. Want als we allemaal een beetje meer op kinderen zouden lijken, zouden we misschien echt een verschil kunnen maken.”

En dus begon Elias elke avond een kaars voor het raam te zetten – een klein lichtje voor grote hoop. En wie weet, misschien ziet iemand anders dit licht en herinnert hij zich dat het grootste geschenk, toen en nu, liefde is.